

Egy kis (éjjeli) zenetörténet

Bachhoz így szólt Telemann:

„A kisgatyám tele van.”

Bach ezt mondta néki: „Kend el!

Csak vigyázz, ne lássa Händel!”

[illegible]

Bécs utcáit járva Mozart,
meglátott egy árva lószart,
s szólt: „Ki orrát beleveri,
nem lesz más, mint Salieri.”

[illegible]

Sárgaházba jutva Schumann,
nyakig elmerült a búban:
„Látom már, a sors rám pikkel, –
mért is kezdtem Clara Wieckkel?”

[illegible]

Lányától ebédre Liszt
nem kapott csak tejbegrízt;
s kérte őt: „Cosima, vágd el!
A felét hadd falja Wagner.”

[illegible]

Nőjét hívta Mahler: „Alma,
nékem már az élet alma.
Légy okoska, árad verd fel!
S elvesz majd Kokoschka, Werfel.”

Feldöntve a kottatartót,
Operából ront ki Bartók:
„Nem kell ez a rusnya hodály;
Írjon zenét ide... Lehár!”

Ha nem tetszik Penderecki,
az ajtómon penderedsz ki!

([Baka István Összegyűjtött versek](#) című kötetéből)

Következő oldal →